

Exodus 4:6-9

וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הִבְאֵנָא יָדְךָ בְּחִיקוֹ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחִיקוֹ
וַיּוֹצֵאָהּ וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֻרֶתת כַּשֶּׁלֶג: 7 וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל־חִיקְךָ
וַיֵּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ מִחִיקוֹ וְהִנֵּה־שָׁבָה כַּבְּשָׂרוֹ: 8 וְהִיא
אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הָרֹאשׁוֹן וְהֵאֱמִינוּ
לְקֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן: 9 וְהִיא אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשֵׁנֵי הָאֵתוֹת
הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלְךָ וְלִקְחֹת מִמִּימֵי הַיָּאֵר וְשִׁפְכֹת הַיִּבְשָׁה
וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיָּאֵר וְהָיוּ לְדָם בַּיּוֹם הַהוּא:

Vocabulary

Verse 6

חִיק noun: “fold of garment” (BDB, 300)

מְצֻרֶתת verb (*Pual* participle fs): “leprous” (BDB, 863)

שֶׁלֶג noun: “snow” (BDB, 1017)

Syntax & Miscellaneous

- The verbal form of הִבְאֵנָא is a *Hiphil* (causative) imperative ms.
- The 3fs suffix, וַיּוֹצֵאָהּ, refers to the feminine noun, יָד.
- The final clause, יָדוֹ מְצֻרֶתת כַּשֶּׁלֶג, is verbless.

Vocabulary

Verse 7

חִיק noun: “fold of garment” (BDB, 300)

בָּשָׂר “flesh, skin”

Verse 8

אָמֵן verb (*Hiphil* imperfect 3mpl): “believe, trust”

הָאַחֲרוֹן “next”

Verse 9

הַיָּאֵר name: “Nile”

שִׁפַּךְ verb: “pour out”

יִבְשָׁה “dry ground” (BDB, 387)

Syntax & Misc.

Verse 7

- The verbal form of הָשֵׁב is a *Hiphil* (causative) imperative ms.

Verse 8

- The idiom, וְהִיא אִם, expresses a conditional clause often followed by a result clause marked by *waw*.

Exodus 4:6-9

- The word, הָרִאשׁוֹן, is the “first” ordinal number.

Verse 9

- The final letter, יִשְׁמְעוּן, is a paragogic *nun*.
- The final clause is resumptive from the preceding clause, וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיָּאֵר. Thus, these waters are the subject of the following clause.
- The verb, הִיָּה, plus *lamed* indicates something coming into existence or “becoming.” (i.e. *lamed revaluationis*; Ernst Jenni, *Die Hebraischen Prapositionen*, vol. 3 [Stuttgart: Kohlhammer, 1992-2000])